

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní JUDr. Zuzanou Čížkovou jako samosoudcem v právní věci žalobce ERP Concept OOD, ID 175164783, se sídlem v Bulharsku, 1606 Sofie, bul "Totleben" 53-55, zastoupeného Mgr. Petrem Řehákem, advokátem, se sídlem v Praze 1, Újezd 409/19, proti žalovanému NESS Czech s.r.o., IČO 45786259, se sídlem v Praze 4, V Parku 2335/20, zastoupenému JUDr. Josefem Donátem, LL.M., advokátem, se sídlem v Praze 4, Na Pankráci 1683/127, o ochranu proti nekalé soutěži,

t a k t o :

I. Žaloba o uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci náhradu skutečné škody částkou EUR 200.000,-, náhradu zisku částkou EUR 1.592.500,- a poskytnout žalobci přiměřené zadostiučinění zasláním písemné omluvy a zaplacením částky EUR 500.000,-, se zamítá.

II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení Kč 554.349,90 k rukám JUDr. Josefa Donáta, LL.M., a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal vydání rozhodnutí uvedeného ve výroku tohoto rozsudku. V odůvodnění žaloby uvedl, že žalobce a žalovaný uzavřeli dne 4. března 2010 s dalšími společnostmi (RSC DOO a Adven EOOD) smlouvu o vytvoření konsorcia NESS – RiverSoft - Adven - SAP Concept (dále jen „konsorcium NERAS“). Prostřednictvím této smlouvy se žalobce, žalovaný a ostatní účastníci dohodli na vytvoření konsorcia za účelem předložení nabídky pro výběrové řízení vypsané v Republice Makedonie, reg. č. 01-3/2010 - Dodávka a implementace služeb systémů plánování podnikových zdrojů pro JSC ELEM, Republika Makedonie a následně také společně nabídku do výběrového řízení předložili. Nabídka konsorcia uvedeného byla zadavatelem vybrána jako nejvhodnější a dne 14. dubna 2011 byla uzavřena smlouva se společností „ELEKTRARNI NA MAKEDONIJA“ - Skopje, akciovou společností (dále jen „ELEM“). Žalobce a žalovaný následně uzavřeli dne 27. září 2011 prováděcí smlouvu k výše uvedené dohodě, která mezi nimi konkrétně upravovala jednotlivá

práva a povinnosti za účelem splnění povinností vůči ELEM (dále jen „Prováděcí smlouva“). Prováděcí smlouva byla sjednána v souladu s ustanoveními § 269 odst. 2 zákona č. 513/1991, Obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obch. z.“). Hlavní význam působení žalobce v celém projektu NERAS spočíval v existenci jeho podniku spočívajícím zejména v týmu jeho zaměstnanců působících přímo v Makedonii, kdy žalovaný sám v tomto státě žádné zaměstnance či jiné osoby schopné plnit jeho úkoly vůči zákazníkovi ELEM neměl. Žalobce tak měl zajišťovat plnění úkolů vůči ELEM přímo svými zaměstnanci v Makedonii. Žalobce a žalovaný tak měli spolu s dalšími zúčastněnými subjekty společně pracovat pro zákazníka společnost ELEM při dodání a implementaci specifického informačního systému (ERP) vyráběného SAP, kdy tyto subjekty se měly vzájemně doplňovat, jelikož žádný z nich nebyl schopen vzhledem ke specifickým podmínkám (místo plnění, jazykové prostředí atd.) plnit celou dodávku samostatně. V Prováděcí smlouvě se žalobce s žalovaným dohodl mimo jiné, že žalovaný jakožto hlavní subjekt konsorcia NERAS bude účtovat celkovou odměnu za služby poskytnuté společnosti ELEM a povede osobně veškerá jednání se zákazníkem (ELEM). Žalovaný byl rovněž odpovědný za poskytnutí bankovních záruk financující bankou, zřízení a udržování pojištění celého projektu. Do kompetence žalovaného dále patřila implementace vybraných SAP modulů a spolupráce na implementaci ostatních SAP modulů, zajišťoval obstarání řádné softwarové licence (SAP) a servisní softwarové údržby po celou dobu trvání smlouvy s ELEM. Činností žalobce mělo být řízení samotného projektu v Makedonii a implementace vybraných SAP modulů a spolupráce při implementaci ostatních SAP modulů. Žalobce měl dále za úkol zajistit makedonskou lokalizaci (jazyková mutace atd.) celého systému a implementaci všech případných legislativních změn. V rámci Prováděcí smlouvy se žalobce se žalovaným mimo jiné dohodl na vzájemné ochraně důvěrných informací (článek 6. Prováděcí smlouvy). Podle odst. 6.1. se důvěrnými informacemi rozumí i informace o struktuře obou účastníků, jejich aktivitách, know-how a hlavně i ekonomických výsledcích. Za důvěrné informace se nepovažují takové informace, které se stanou v době trvání Prováděcí smlouvy veřejně známými.

Žalobce i žalovaný byli soutěžitelé, byť na dodávce pro společnost ELEM pracovali společně v rámci konsorcia NERAS a na základě Prováděcí smlouvy mezi nimi uzavřené. Jak žalobce tak i žalovaný poskytují služby v oblasti IT technologií, oba dodávají svým zákazníkům informační systémy pro integraci a automatizaci procesů souvisejících s činnostmi podniků jejich zákazníků (ERP), oba v rámci svých předmětů podnikání dodávají produkty značky SAP. Žalobce v květnu 2012 náhodně zjistil, že došlo bez jeho vědomí k oslovení některých jeho zaměstnanců působících v Makedonii ze strany žalovaného, který jim začal nabízet možnost zaměstnání přímo u žalovaného s tím, že je to pro ně výhodnější, neboť žalobce má stejně ekonomické problémy a perspektiva pro zaměstnance je u něj nejistá. Jelikož se nejprve jednalo o nepotvrzené informace od jednotlivých zaměstnanců, kteří tyto nabídky dostávali ústně, považoval to žalobce z počátku za nedorozumění vyplývající z komunikace mezi jeho zaměstnanci a pracovníky žalovaného. Ve chvíli, kdy se mu však dostala do rukou korespondence žalovaného, kterou začal žalovaný kontaktovat celý jeho tým v Makedonii se shora uvedenými nabídkami, obrátil se okamžitě na žalovaného se žádostí, aby tohoto jednání zanechal. Žalovaný však se žalobcem nijak nekomunikoval a naopak zintenzivnil nabídky vůči zaměstnancům žalobce. V tuto chvíli už bylo nepochybné, že skutečným cílem chování žalovaného bylo převzetí celého jeho týmu zaměstnanců, čímž by žalovaný nejprve znemožnil žalobci plnit své povinnosti z Prováděcí smlouvy i svých závazků vůči konsorciu NERAS a v dalším kroku by pak mohl žalovaný celou zakázku realizovat sám resp. sám inkasovat veškeré plnění hrazené jejich zákazníkem ELEM za realizaci zakázky. Jelikož se žalovanému podařilo rozšířit paniku mezi týmem makedonských zaměstnanců žalobce, došlo nakonec k uskutečnění záměru žalovaného, kdy žalobce je nyní

bez zaměstnanců, kteří již zřejmě z velké části pracují přímo pro žalovaného (ať už v rámci pracovního poměru či na základě smluv o dílo) a žalobce tak již neměl možnost fakticky pokračovat ve své činnosti. Ve svém důsledku tak nekalosoutěžní jednání žalovaného mělo za následek faktickou likvidaci části podniku žalobce – jeho týmu zaměstnanců působících v Republice Makedonie. Žalobce v rámci pokusu o svoji záchranu odstoupil od Prováděcí smlouvy, aby zamezil dokončení plánu žalovaného převzít jeho tým a současně vyjednal nové podmínky spolupráce, resp. dohodl se na vzájemně přijatelném ukončení spolupráce, kdy za stávajícího stavu již další společná činnost se žalovaným nebyla možná, avšak žalovaný veškeré jeho smírné návrhy odmítl.

Český právní řád považuje za jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže i některé jednání v souvislosti s pracovněprávními vztahy, zejména pokud jde o tzv. odlákávání pracovníků. Jednání, kdy jeden soutěžitel odláká zaměstnance druhého soutěžitele s cílem jednak získat prospěch a dále minimálně s vědomím (a úmysl samozřejmě nelze vyloučit) možné likvidaci druhého soutěžitele je dle názoru žalobce zcela nepochybně jednáním v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže. Z hlediska posouzení nekalosoutěžního jednání není podstatné, že toto jednání není výslovně uvedeno v ustanovení § 44 odst. 2 obch. z. Není však vyloučeno jednání žalovaného posoudit buď jako podplácení ve smyslu ustanovení § 49, jelikož žalovaný jakožto soutěžitel nabízel zaměstnancům žalobce prospěch, ať už formou pracovního poměru či obchodně právního vztahu např. smlouvou o dílo, s cílem dosáhnout pro sebe na úkor žalobce v soutěži přednost či výhodu, kdy bude schopen sám plnit zakázku vůči společnosti ELEM a zároveň dosáhne likvidace svého hospodářského konkurenta – žalobce. Rovněž tak tím, že žalovaný šířil o žalobci informace mezi zaměstnanci žalobce o jeho špatné hospodářské situaci, tedy údajů o jeho poměrech, které získal přímo od žalobce a i dle Prováděcí smlouvy (čl. 6 odst. 6.2.) měly být tyto informace považovány za důvěrné, dopustil se jednak zlehčování dle ustanovení § 50 odst. 2 obch. z., kdy rozšiřoval byť pravdivé údaje o poměrech žalobce, které byly způsobilé přivodit mu újmu a to za situace, kdy byl k zanechání svého protiprávního jednání žalobcem opakovaně vyzýván. V neposlední řadě pak může být jeho jednání posouzeno jako porušení obchodního tajemství dle ustanovení § 51 obch. z., neboť žalovaný bez souhlasu žalobce a v rozporu s Prováděcí smlouvou sdělil obchodní tajemství, jímž informace o ekonomických výsledcích žalobce nepochybně je, zaměstnancům žalobce a navíc ho využil ve svůj prospěch, kterým bylo získání týmu zaměstnanců žalobce a následné plnění dodávek vůči zákazníkovi společnosti ELEM bez žalobce s tím, že si samozřejmě veškeré plnění ponechá žalovaný. Žalobce uplatnil nárok na náhradu škody a nárok na zadostiučinění, a to i v penězích.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobcova tvrzení o nekalosoutěžním jednání žalovaného, spočívajícím zejména v údajném přetahování zaměstnanců žalobce žalovaným, jsou neopodstatněná, a jako taková je zásadně odmítá, včetně nároků z takového jednání vyplývajících. Předně namítl nedostatek aktivní legitimace žalobce. Za účelem společného plnění veřejné zakázky na dodávku a implementaci ERP systému pro společnost JSC ELEM – Makedonská republika (dále jen „zákazník“) uzavřel dne 4. března 2010 žalovaný se žalobcem, společností SAP Concept OOD, resp. ERP Concept OOD, a dalšími dvěma společnostmi smlouvu o vytvoření konsorcia NERAS (dále jen „smlouva o vytvoření konsorcia“), na jejímž základě žalobce a žalovaný uzavřeli dne 27. září 2011 prováděcí smlouvu o dodávce a implementaci ERP systému pro zákazníka (dále jen „prováděcí smlouva“). Tato prováděcí smlouva stanovila mimo jiné vzájemné rozdělení odpovědnosti žalobce a žalovaného za jednotlivé části plnění, které byly poskytovány zákazníkovi. Primární úlohou žalobce bylo lokální zajištění projektu přímo u zákazníka, tedy v Makedonii. Za tímto účelem bylo nutné vytvořit tým zaměstnanců sídlících v Makedonii. Žalobce však tuto svou

povinnost nezajistil sám prostřednictvím svých zaměstnanců, nýbrž prostřednictvím zaměstnanců svého subdodavatele, dceřiné společnosti ERP Concept DOEL Skopje (dále jen „ERP Skopje“). Tato, od žalobce odlišná, právnická osoba následně uzavřela pracovní smlouvy se zaměstnanci, kteří se podíleli na realizaci projektu pro zákazníka, a kteří měli být dle tvrzení žalobce následně „přetaženi“ do společnosti žalovaného. Žalobce se, krom uzavření smlouvy o vytvoření konsorcia a prováděcí smlouvy, na plnění zakázky nijak nepodílel. Žalovaný spolupracoval výhradně se společností ERP Skopje. K podání žaloby o ochranu proti nekalé soutěži jsou aktivně legitimovány osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena. Pokud by došlo k žalobcem tvrzenému nekalosoutěžnímu jednání, které mělo spočívat v přechodu zaměstnanců k žalovanému, pak by v příčinné souvislosti musela škoda vzniknout společnosti, od které tito zaměstnanci odešli, tedy ERP Skopje. Vztah žalobce a společnosti ERP Skopje, jako společnosti mateřské a dceřiné, nezakládá aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby o ochranu proti nekalé soutěži, neboť k porušení či ohrožení jeho práv nedošlo a dojít nemohlo. Společnost ERP Skopje není odštěpným závodem žalobce, ani jinou jeho organizační složkou. Je samostatnou právní entitou, mající vlastní subjektivitu, způsobilost nabývat práva a povinnosti, ale i procesní způsobilost. Ze žádného zákonného ustanovení nevyplývá, že mateřská společnost (ovládající osoba) je oprávněna činit právní úkony jménem či namísto své společnosti dceřiné (ovládané osoby). Naopak, ovládaná osoby musí činit právní úkony sama svým jménem a na svůj účet. Navrhl zamítnutí žaloby.

V průběhu řízení soud poučil žalobce podle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. o tom, že dosud neúplně vylíčil rozhodné skutečnosti týkající se jeho aktivní legitimace, resp. zaměstnanci které společnosti a na základě jakých smluvních či jiných vztahů vykonávali činnosti uváděné žalobcem v žalobě a neoznačil k těmto tvrzením relevantní důkazy.

Žalobce v doplnění žaloby uvedl, že měl vytvořit dodavatelský tým, což splnil již v okamžiku uzavření prováděcí smlouvy. Uvedené bylo splněno především tím, že členy tohoto dodavatelského týmu byly také osoby lokalizované (umístěné) na území Makedonie, které ovládaly též makedonský jazyk (což bylo mezi stranami dohodnuto), všechny činné v rámci 100 % dceřiné společnosti žalobce (ERP Concept DOOEL Skopje). Žalobce zajistil lokalizaci a právní soulad s makedonskými obecně závaznými právními předpisy tím, že v Makedonii pro daný případ užil založenou - žalobcem ze 100 % vlastněnou – společnost, a to ERP Concept DOOEL Skopje, která od 2. čtvrtletí roku 2011 působila za účelem plnění povinností žalobce vyplývajících ze společného projektu konsorcia (tzn. plnění smlouvy o vytvoření konsorcia a prováděcí smlouvy). 4. ERP Concept DOOEL Skopje byla ve vztahu k žalobci v postavení osoby ovládané – řízené – dceřiné a v plném rozsahu se řídila jeho pokyny (příkazy a rozhodnutími o obchodním vedení a své vlastní činnosti). Složení dodavatelského týmu bylo žalovanému známo od samého počátku (uzavření prováděcí smlouvy), a to včetně toho, že k lokalizaci došlo prostřednictvím společnosti ERP Concept DOOEL Skopje. Žalobce tvrdí, že dodavatelský tým nemusel být tvořen výhradně jeho zaměstnanci, tj. osobami, které k žalobci byly v pracovněprávním vztahu, ale tyto osoby (členové týmu) mohly být v právních vztazích k žalobci nikoli jen zaměstnaneckých, resp. mohly být v zaměstnaneckých (či jiných) vztazích ke třetím osobám. Splnil své závazky ze smlouvy o vytvoření konsorcia a z prováděcí smlouvy vůči žalovanému tím, že vytvořil dodavatelský tým, který byl lokalizován v Makedonii tím, že žalobce vytvořil své koncernové (holdingové) uspořádání (dané jeho 100% /majetkovou/ účastí) založením a vznikem společnosti ERP Concept DOOEL Skopje. Členové dodavatelského týmu byli v právních vztazích k žalobci a k jeho dceřiné společnosti ERP Concept DOOEL Skopje, přičemž v drtivé míře se jednalo o vztahy pracovní.

Žalovaný k doplnění žaloby v písemném vyjádření uvedl, že vzájemné majetkové propojení žalobce a společnosti ERP Skopje, nemůže založit aktivní věcnou legitimaci žalobce k vymáhání případných nároků, kterými by případně disponovala jeho dceřiná společnost. Žalovaný opětovně zdůrazňuje, že ERP Skopje je samostatnou právnickou osobou, která má vlastní právní subjektivitu, a pakliže dojde k zásahu do jejích práv, je oprávněna a zároveň povinna tato svá práva sama svým jménem a na svůj účet uplatňovat. Tvrzení žalobce o tom, že tato práva by mohla za společnost ERP Skopje vykonávat její mateřská společnost (žalobce), nemá oporu v zákoně ani v judikatuře. Naopak, judikatura Nejvyššího soudu jednoznačně dovodila, že ovládaná osoba je povinna činit právní úkony sama svým jménem a na svůj účet. Považuje za zcela nepřipadný argument žalobce, že pracovníci ERP Skopje komunikovali prostřednictvím emailového spojení žalobce. Pracovněprávní vztah těchto pracovníků je jednoznačně dán obsahem jejich pracovních smluv, které byly uzavřeny se společností ERP Skopje, a jakékoliv případné odkazy v e-mailové komunikaci těchto pracovníků na společnost žalobce nemohou v žádném případě založit vztah těchto pracovníků k žalobci, ani aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby v diskutované věci. Všichni pracovníci, kterých se mělo týkat údajné přetahování a lanaření, byli zaměstnanci společnosti ERP Skopje, a že v době, kdy mělo k údajnému nekalosoutěžnímu jednání žalovaného docházet, nebyli v pracovněprávním ani jiném obdobném poměru k žalobci. Nároky uplatňované žalobcem v jeho žalobě žalobce opírá o tvrzené nekalosoutěžní jednání žalovaného, které mělo spočívat v přetahování a lanaření pracovníků podílejících se na plnění projektu ELEM, který žalobce a žalovaný společně realizovali pro koncového zákazníka na základě společně uzavřených smluv. Tito pracovníci nebyli ve vztahu k žalobci v pracovněprávním, ani jiném právním poměru. Právní vztahy mezi žalobcem a žalovaným se řídí příslušnými ustanoveními zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Ten vymezuje aktivní legitimaci subjektů postižených nekalosoutěžním jednáním ve svém ustanovení § 53, které stanoví, že právní ochrany proti nekalé soutěži se mohou domáhat „osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena“. Pokud by k nekalosoutěžnímu jednání spočívajícím v přetahování zaměstnanců žalovaným skutečně došlo (což však žalovaný odmítá), musela by být z povahy věci dotčena práva zaměstnavatele takto přetahovaných zaměstnanců, tedy společnosti ERP Skopje, nikoliv práva žalobce. V posuzované věci by tedy jakékoliv nároky z nekalosoutěžního jednání spočívajícím v přetahování a lanaření zaměstnanců, musely vzniknout jen a pouze zaměstnavateli těchto zaměstnanců. Věcná legitimace je stavem plynoucím z hmotného práva. Pakliže žalobce není podle hmotněprávních ustanovení subjektem jím tvrzeného práva, není aktivně věcně legitimován, a jeho žaloba proto nemůže být úspěšná. Žalobce není subjektem, který by mohl být dotčený tvrzeným nekalosoutěžním jednáním žalovaného, neboť toto nekalosoutěžní jednání mělo spočívat v přetahování a lanaření zaměstnanců, přičemž subjektem takovým jednáním dotčeným může být z povahy věci i ze zákona pouze zaměstnavatel, od něž jsou zaměstnanci přetahováni. Ze všech shora uvedených důvodů je proto tvrzení žalobce o tom, že pro kvalifikaci údajného nekalosoutěžního jednání žalovaného není podstatné, v jakém vztahu k žalobci byli zaměstnanci, kteří měli být žalovaným přetahováni a lanařeni, zásadně chybné a nepravdivé, neboť pouze zaměstnavatel se může bránit proti neoprávněnému přetahování či lanaření svých zaměstnanců. Trval na námitce nedostatku aktivní legitimace žalobce ve sporu.

Provedeným dokazováním byly prokázány níže uvedené skutečnosti.

Žalobce je zapsán v obchodním rejstříku rejstříkové agentury ve složce ERP Konceptu s.r.o., IČO 175164783 a jeho předmětem podnikání jsou konzultantské služby, domácí a zahraniční obchod, dovoz, vývoz a reeksportování, obchodní zastoupení bulharských i

zahraničních fyzických a právnických osob, výroba, nákup, zpracování, skladování a prodej zemědělských produktů, průmyslové zboží a artefaktů, montáž, prodej a nákup počítačů, nákup, prodej a vývoj softwaru, výstavba a opravy a jakékoli jiné činnosti povolené zákonem. Žalovaný je rovněž zapsán v obchodním rejstříku a jeho předmětem podnikání je výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Dne 14. dubna 2011 byl mezi akciovou společností „ELEKTRANI NA MAKEDONIJA“ Skopje, jako objednatel“ a konsorciem NERAS, jehož „členy“ byly i žalobce a žalovaný, jako dodavatelem“ uzavřen kontrakt, kterým objednatel popsal od dodavatele dodání, implementaci a provedení akceptační procedury, jakož i podporu informačního systému „Dodání a implementace služeb podnikového zdrojového a plánovacího systému pro JSC ELEM-Makedonie“. Mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena prováděcí smlouva vztahující se ke Konsorciální Dohodě o spolupráci na smlouvě o veřejných zakázkách na „Dodavatelské a provádění služby podnikového systému plánování zdrojů pro JSC ELEM – Republika Makedonie“. V úvodním ustanovení je konstatováno, že členové konsorcia uzavřeli dne 14. dubna 2011 smluvní dohodu se zadavatelem AD za výrobce na elektrická zařízení „ELEKTRANI NA MAKEDONIJA“ – Skopje, ve drážní společnosti, akciová společnost, vyrábějící elektrinu, která je vlastněná státem (dále jen „zákazník“). Místem výkonu práce byly prostory zákazníka na 11 Okromvri 9, Skopje, Makedonie. Touto smlouvou stanovily strany smlouvy svá vzájemná práva a povinnosti vůči zákazníkovi, a vymezily povinnosti jednotlivých stran ve vztahu k provádění smluvní dohody a jakékoli části z ní tak, aby se předešlo jakýmkoli nejasnostem a sporům, a bylo zajištěno provedení projektu pro zákazníka v souladu se smlouvou. Žalovaný byl vedoucím konsorcia NERAS a byl zodpovědný za provádění veškeré fakturace a shromažďování finančních prostředků při plnění smluvní dohody, jakož i smluvních ujednání se zákazníkem, za vydávání bankovních garancí dle smluvní dohody a za jejich doručování zákazníkovi, za vydání a zachování pojištění v souladu se smluvní dohodou, za implementaci vybraných SAP modulů a za spolupráci při implementaci dalších vybraných SAP modulů a za dodávku SAP licencí a SAP SW údržbových služeb v průběhu plnění smluvní dohody. Žalobce byl zodpovědný za projektový management a implementaci vybraných SAP modulů a za spolupráci při implementaci dalších vybraných SAP modulů. Dále byl zodpovědný za makedonskou lokalizaci systému a za provedení všech legislativních změn. Mezi stranami bylo nesporné, že s ohledem na skutečnost, že místo výkonu smlouvy uzavřené dne 14. dubna 2011 je město Skopje v Makedonii, založil žalobce dceřinou společnost se sídlem ve Skopje v Makedonii a smluvní závazek žalobce vykonávali mimo jiné zaměstnanci jeho dceřiné společnosti se sídlem ve Skopje v Makedonii, tj. nikoli bulharští zaměstnanci mateřské společnosti - žalobce. Výpisem z centrálního rejstříku republiky Makedonie bylo prokázáno, že dne 8. června 2011 byla založena společnost pro konzultační služby, výrobky softwaru a služby ERP KONSEPT DOOEL Skopje (zkrácený název ERP KONSEPT DOOEL Skopje). Zakladatelem této společnosti byla společnost I AR PI KONSEPT DOO Sofie, Bulharsko, IČO 175164783. Pracovní smlouvou bylo prokázáno, že fyzická osoba V. K. uzavřela pracovní smlouvu se společností ERP KONSEPT DOOEL Skopje. Prohlášením ze dne 5. listopadu 2013, sepsaným ve Skopje, bylo rovněž prokázáno, že fyzické osoby M. P., N. G., L. J., V. K., J. P., V. D. a D. P. S. byly zaměstnány v ERP KONSEPT DOOEL Skopje od druhé poloviny roku 2011 do první poloviny roku 2012. Uvedené osoby dále uvedli, že za dobu trvání jejich zaměstnání v ERP KONSEPT DOOEL Skopje neplnil zaměstnavatel smlouvu, nezaplátil smlouvenou mzdu a stále jí dluží. Kvůli tomu předali zaměstnavateli výpověď, kterou přerušili jejich pracovní smlouvu s ERP KONSEPT DOOEL Skopje v září 2012. Rozhodnutím o přerušení pracovního poměru ze dne 26. září 2012 bylo prokázáno, že paní V. K., zaměstnaná

v ERP Konsept DOOEL Skopje, odešla z vlastní iniciativy, na základě článku 71 Zákona o pracovních vztazích R. Makedonie, z pracovní pozice konzultant.

Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že žalobce není ve věci aktivně legitimován. Žalobce tvrdil, že se žalovaný dopustil nekalosoutěžního jednání tím, že převzal tým zaměstnanců žalobce působících v Makedonii. V důsledku toho je žalobce bez zaměstnanců a neměl tak možnost fakticky pokračovat ve své činnosti. Ve svém důsledku tak nekalosoutěžní jednání žalovaného mělo za následek faktickou likvidaci části podniku žalobce – jeho týmu zaměstnanců působících v Republice Makedonie.

Jak uvedeno výše s ohledem na skutečnost, že místem výkonu práce podle smluvní dohody ze dne 14. dubna 2011 byly prostory zákazníka ve Skopji v Makedonii, založil žalobce dne 8. června 2011 dceřinou společnost ERP Konsept DOOEL Skopje, která uzavřela pracovní smlouvy s fyzickými osobami uvedenými výše. Vztah mateřské a dceřiné společnosti je vztahem ovládaného a ovládajícího, tj. vztahem nadřazenosti a závislosti. Mateřská společnost je ta hlavní společnost, která díky vlastnictví kapitálu ovládá dceřinou společnost. Mateřská společnost může rozhodovat o životě v dceřiné společnosti, neboť se jedná o většinového společníka. Rozhodování podnikatele je proces vytváření jeho vůle v určité otázce, jež se odehrává uvnitř podnikatelského subjektu. Oproti tomu jednáním podnikatele se má na mysli projevení vytvořené vůle (přijaté rozhodnutí) navenek, s cílem přivodit vznik, změnu nebo zánik těch práv nebo povinností, které právní předpisy s takovým projevem spojují. Ovládající osoba může, na základě vlastního rozhodnutí (rozhodnutí jejího příslušného orgánu, jde-li o právnickou osobu), využít svého vlivu na ovládanou osobu při utváření její vůle (tedy působením "zevnitř"), jejímž projevem pak dojde k uskutečnění právního úkonu v intencích záměru ovládající osoby. Bez toho, že by ovládaná osoba takový právní úkon učinila, však účinky v právních vztazích nenastanou. Též k založení jakéhokoliv závazkového vztahu mezi osobou ovládající a osobou ovládanou je proto třeba právního úkonu, popřípadě jiné právní skutečnosti; samotné rozhodnutí ovládající osoby takovou skutečností není.

V dané věci sice žalobce založil dceřinou společnost se sídlem v Makedonii, ve Skopji, tak však dále konala jako „samostatně“ a uzavřela pracovní smlouvy s fyzickými osobami, o nichž však žalobce tvrdí, že se jednalo o jeho zaměstnance působící v Makedonii. Tento názor žalobce soud nesdílí. Je pravdou, že žalobce je osobou ovládající a jeho dceřiná společnost ve Skopji osobou ovládanou. To však neznamená, že zaměstnanci dceřiné společnosti jsou zaměstnanci žalobce. Pracovní smlouvy uzavřené mezi dceřinou společností žalobce a shora uvedenými fyzickými osobami nemohly založit zároveň pracovní vztah mezi žalobcem a těmito fyzickými osobami, neboť žalobce jich nebyl účasten jako smluvní strana. Z textu pracovní smlouvy nevyplývá závěr o tom, že podle vůle žalobce měla být společnost ERP Konsept DOOEL Skopje pouhou jeho „prodlouženou rukou“ jako zaměstnavatele.

Na základě uvedeného soud žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a bylo o nich rozhodnuto podle úspěchu účastníka ve věci. Účelně vynaložené náklady žalovaného Kč 554.349,90 sestávají z odměny Kč 450.090,- podle ust. § 7 bod 7, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí věci Kč 68.100,-, vyjádření 11. listopadu 2013 Kč 69.060,- a 28. března 2014 Kč 69.460,-, účast na jednání 8. ledna 2015 Kč 69.860,-, vyjádření 19. února 2015 Kč 69.420,-, účast na jednání 4. června 2015 Kč 69.500,- a 11. června 2015 Kč 34.690,-), z Kč 2.100,- za sedm režijních náhrad po Kč 300,- podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, z hotových výdajů Kč 7.200,- podle ust. § 13 odst. 1 vyhlášky

vynaložených za překlady listin z jazyka makedonského do jazyka českého a z 21 % DPH ve výši Kč 94.959,90 podle ust. § 137 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

V Praze dne 11. června 2015

JUDr. Zuzana Čížková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Kettnerová